

ชื่อพื้นเมือง : กระบูน กระบูนขาว ตะบูน

ไม้ต้น

ขนาดเล็กถึงกลาง สูง 8 - 20 เมตร โคนต้นมีพูพอนแผ่ออกคดเคี้ยวต่อเนื่องกับรากหายใจที่แบน คล้ายแผ่นกระดาน เปลือกเรียบบาง ใบ เป็นใบประกอบแบบขนนกชั้นเดียว เรียงสลับ ใบย่อย 1 - 2 คู่ เรียง ตรงข้าม หรือเอียงกันเล็กน้อย แผ่นใบรูปไข่กลับ กว้าง 2 - 5 ซม. ยาว 7 - 14 ซม. ปลายใบมน โคนใบสอบ ดอกออกเป็นช่อตามกิ่ง แต่ละช่อมี 8 - 20 ดอก ดอกแยกเพศ กลีบเลี้ยง 4 กลีบ กลีบดอก 4 กลีบ ไม่ติดกัน สีขาวครีม เกสรเพศผู้ 8 ผสมกลม เส้นผ่าศูนย์กลาง 15 - 20 ซม. แบ่งเป็น 4 พู เท่าๆ กัน แต่ละผลมี 7 - 17 อัน เมล็ด ลักษณะโค้งนูน หนึ่งด้าน กว้าง 6 - 10 ซม. ผลแก่สีน้ำตาลแดง พบตามชายฝั่งทะเลในเขตร้อนชื้น ตั้งแต่แอฟริกา เอเชีย จนถึงออสเตรเลีย เนื้อไม้มีสีขาว ใช้ทำเฟอร์นิเจอร์ เปลือกให้น้ำฝาด ย้อมผ้า ผล แก้อหิวาตกโรค เปลือกและเมล็ด แก้อท้องร่วง เป็นยาบำรุง และแก้ไข้

ข้อมูลอ้างอิง : http://www.qsbg.org/Database/Botanic_Book%20full%20option/search_detail.asp?botanic_id=2349

ภาพประกอบ : <https://florafaunaweb.nparks.gov.sg/special-pages/plant-detail.aspx?id=4836>